

2017. IV. 27. 15/80

A beadvány a gyűjtőfüzetben érkezett.

Szegedi Járásbíróság
Szeged
Széchenyi tér 4.
6720

L. 36 u.

útján

Alkotmánybíróság
Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

SZEGEDI JARASBIROSAG	
12.	
Érk.:	2017 APR 27 34
Példány:	1 Mell: bon'fe'k
Az ügyiratsz.:	P21989/2014 7

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Hiv.szám: IV/621-1/2017

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügy.szám:	IV/621-3/2017
Érkezett:	2017 JÚN 13.
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	

Alulírott
Papp-Takács Gergő

alkotmányjogi panasz indítvány hiánypótlást

terjeszték elő, az alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. tv 27.§ alapján, Dr. Bitskey Botond Főtitkár úr tájékoztatásának megfelelően

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg a Kúria Pfv.VI.20.760/2016/5. sorszámú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és azt semmisítse meg, mivel sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését (tulajdonhoz való jog), valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdését, (tisztességes eljáráshoz való jog).

Kérelmem kiegészítéseként tisztelettel az alábbiakat adom elő:

I. A tulajdonhoz való jog (Alaptörvény XIII. cikk)

„XIII. cikk (1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy mindenkinek joga van a tulajdonhoz. A tulajdon jogi fogalmát és tartalmát általában nem közvetlenül az

XII.30. Neefi.

Alaptörvény, hanem a más jogi normák határozzák meg. Az Alaptörvény által védett jogok körét és tartalmát ugyanakkor az Alaptörvény alapján kell megállapítani. Ez az ellentmondás nehézséget jelent a tulajdonként védett jogosítványok meghatározásakor. Az ellentmondás úgy oldható fel, hogy az Alaptörvény tulajdonhoz való alapjogként a jogszabályok által meghatározott tartalommal elismert, konkrét időpontban fennálló konkrét jogosítványokat védi: a törvényhozás a tulajdonhoz való alapvető jog alapján általában köteles tiszteletben tartani azokat a jogosultságokat, amelyek az alkotmányos értelemben vett tulajdonhoz való alapvető jog összetevői. Ebből következik, hogy a korábban tulajdonként megszerzett (és így az alkotmányos tulajdonvédelem alatt álló) vagyoni jogi igényeket védi az Alaptörvény XIII. cikke.

A magántulajdon fogalma és ennek védelmével kapcsolatos jogszabályok alapján megállapítható, hogy a bírósági eljárás során sérültek a tulajdonhoz való jogaim.

Állításom alátámasztására az alábbi hivatkozásokat és fogalmakat sorolom fel:

A **magántulajdon** a természetes vagy jogi személyek joga arra, hogy tulajdont szerezzenek, birtokoljanak és azzal szabadon rendelkezzenek, beleértve az elidegenítést is.

A tulajdonhoz való jog alapvetően három részjogosultságot foglal magába:

- a. a tulajdonosi jogállás garantálása
- b. védelem a polgári jogi tulajdonjog elvonásával szemben (abszolút és feltétlen védelem)
- c. védelem a polgári jogi tulajdonjog korlátozásával szemben (feltételes és relatív védelem).

Az általános meghatározások mellett a Ptk. tulajdonjog védelmével kapcsolatos törvényeiből is idézek:

A tulajdonjog védelme:

5:35. § [A tulajdoni igények elévülésének kizártsága]

A tulajdoni igények nem évülnek el.

5:36. § [A tulajdonjog védelme]

(1) A tulajdonos követelheti a jogellenes beavatkozás vagy behatás megszüntetését és a jogalap nélküli birtokostól a dolog kiadását.

Tulajdonszerzés átruházással:

5:38. § [Az átruházás]

(2) Ingatlan tulajdonjogának átruházással való megszerzéséhez az átruházásra irányuló szerződés vagy más jogcím és erre tekintettel a tulajdonjog átruházásának az ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzése szükséges.

5:39. § [Nem tulajdonostól való tulajdonszerzés]

(1) Átruházással a dolog tulajdonosától lehet a tulajdonjogot megszerezni.

Az átruházásnak tehát összesen négy feltétele van: az átruházásra irányuló szerződés (adásvétel, ajándékozás, stb.) vagy más jogcím a dolog átadása, ez a tulajdon átruházás szándékával történjen, a korábbi tulajdonostól származzon.

Ha a jogcím érvénytelen vagy hiányzik, akkor a tulajdonjogot nem viszi át az átruházás és akár tulajdoni perrel is követelhető. A dolog átadása nem csak a birtokba adást jelenti, hanem olyan módon is végbemehet, ami kétségtelenné teszi, hogy az a megszerzőjének uralma alá került.

Az átadás csak akkor keletkeztet tulajdonjogot, ha az a tulajdon átruházásának szándékával megy végbe. Ez lehet feltétlen, ekkor az átruházó azt akarja, hogy az átadás után azonnal átszálljon a tulajdonjog.

Az átruházás, mivel származékos szerzőmód, így vonatkozik rá az az alapvető elv, hogy senki sem ruházhat át több jogot, mint amennyivel maga rendelkezik (nemo plus iuris elv). Tehát csak akkor keletkezik tulajdonjoga az átvevőnek a dolog felett, ha azt tulajdonostól vagy képviselőjétől szerzi meg.

A fent leírtakból egyértelműen megállapítható, hogy az eljáró bíróság a tulajdonhoz való alkotmányos jogot sértett, mikor érvényesnek nyilvánította az adásvételi szerződést, annak ellenére, hogy tulajdonos szándéka minden fél részére ismert volt, hogy nem kívánja a tulajdonában lévő ingatlant ilyen csekély összegért értékesíteni. Súlyosbítja a tulajdonhoz való alkotmányos jog sérülését az a tény is, hogy a jogosulatlanul értékesített ingatlanrész vételárát nem kaptam meg, a magántulajdonban lévő ingatlanrészem után kapott vételárral szándékaim ellenére, minden jogalapot nélkülözve sajátjukként rendelkeztek, és egy olyan cég hitelét fizették ki belőle, mely cégben tulajdonrészem nem volt.

II. Tisztességes eljáráshoz való jog (Alaptörvény XXVIII. cikk)

XXVIII. cikk (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A tisztességes eljáráshoz való jogot az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése tartalmazza. Az alkotmányozó hatalom a tisztességes eljáráshoz való jogot és az igazságszolgáltatáshoz való egyéb jogokat, ahogyan az az Alaptörvényhez fűzött indokolásból is kiderül, a nemzetközi emberi jogi dokumentumokat – így különösen az Emberi Jogok Európai Egyezményét – követve fogalmazta meg a XXVIII. cikkben.

Az előző Alkotmány 57. § (1) bekezdésében szövegszerűen az igazságos tárgyaláshoz való jogot biztosította, amelyet az Alkotmánybíróság következetesen a *fair trial*, vagyis a tisztességes eljárás követelményeként értékelt.

A tisztességes eljárásra vonatkozóan az Alkotmánybíróság így már korábban megállapította, hogy az olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. A tisztességes eljárás követelménye magában foglalja a bírósággal és az eljárással szemben megkövetelt tulajdonságokat, és egyben biztosítja az Alkotmány 57. §-ában meghatározott valamennyi eljárási garancia teljesedését [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95.]. Az Alkotmánybíróság azt is kimondta, hogy az eljárás tisztessége az eljárás törvényes kereteit, az eljárási jogok érvényesülését biztosítja. Az Alkotmány az anyagi igazság érvényre juttatásához szükséges – és az esetek többségében alkalmas – eljárásra ad jogot, de nem biztosít alanyi jogot az anyagi igazság érvényesülésére [9/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 59, 65.].

Az Emberi Jogok Európai Egyezményének szövegéből és az ahhoz kapcsolódó joggyakorlatból is az állapítható meg, hogy a számos részjogosítványból álló tisztességes eljáráshoz való jognak a bírósági eljárás egészét áthatóan kell érvényesülnie.

A bíróságoknak biztosítaniuk kell az ügyfél részére, hogy az eljárási jogait érvényre tudja juttatni az eljárás során. A bíróságok kötelezettsége, hogy az eljárásuk során az ügyfelek a bizonyítékaikat elő tudják terjeszteni és gyakorolhassák azon jogukat, amelyek lehetővé teszik, hogy pártatlan és a jogszabályoknak megfelelő szakszerű döntés szülessen az ügyükben. Amennyiben a bíróság a fenti jogokat nem biztosítja az ügyfél számára, akkor ezzel megsérti annak a tisztességes eljáráshoz való jogát.

Az alábbiakban felsoroltak miatt megállapítható, hogy az eljáró bíróság nem tisztességesen járt el.

A jogerős ítélet álláspontom szerint több okból is sérti a tisztességes eljáráshoz való Alkotmányos jogot

I./

A per tárgyának az értékét a felperes a keresetlevél benyújtásakor saját maga határozza meg, így a felperes az 1/8-ad illetőség vonatkozásában, amelyet figyelembe véve kérte az alperesek közötti szerződés érvénytelenségének a megállapítását. Természetesen, figyelemmel a szerződés sajátosságára / adásvétellel vegyes csereszerződés/ nyilván az egész szerződés fenntarthatatlan lenne.

A Pp. 24. §. /1/ bek. alapján a per tárgyának az értékénél az érvényesített jog értéke az irányadó, amely jelen esetben a felperesi illetőséghez igazodva 4.000.000.-Ft.

A Pp. 26. §. alapján a bíróság természetesen a felperes által megjelölt értéktől eltérően megállapíthatja a per tárgyának az értékét, ha az a bíróság hivatalos tudomásával ellenkezik, vagy valószínűtlen.

Ebben az esetben álláspontom szerint külön határozatban kell megállapítani, amely ellen külön fellebbezésnek van helye.

Kétségtelen tény az is, hogy ezen meghatalmazás írásban történő visszavonását a felperes nem tudta bizonyítani a 2014-02-17. napján kelt szerződés elkészítéséig.

A felperesi álláspont szerint az eljárás során azt kell, illetve az első fokú bíróságnak kellett volna vizsgálnia, hogy az I. és a II. r. alperesek mint meghatalmazottak jogszerűen köthettek volna –e a 2010-12-22. napján készült meghatalmazással bármilyen szerződést a felperes 1/8-ad illetősége vonatkozásában 2014-02-17. napján.

A szerződés megkötésekor hatályos 1959. évi IV. törvény

219. § (1) Más személy (képviselő) útján is lehet szerződést kötni, vagy más jognyilatkozatot tenni, kivéve, ha jogszabály szerint a jognyilatkozat csak személyesen tehető meg. Cselekvőképes személyt korlátozottan cselekvőképes személy is képviselhet.

(2) A képviselő cselekménye által a képviselt válik jogosítottá, illetőleg kötelezetté.

A képviselő a szerződés megkötésekor nyilvánvalóan az általa képviselt személy akaratát közvetíti, és akarata szerint kell eljárni.

Abban az esetben, ha nyilvánvaló, hogy a képviselt személynek vételi szándéka van, ahogy ezt a személyes meghallgatásakor az I.r. és a III. r. alperesek is előadták, nyilvánvalóan jogellenes az az eljárás, amely során a vételi szándék ellenére eladásra / értékesítésre / vonatkozó szándékot fejez ki a meghatalmazott, nevezetesen az I.r. alperes. Erről a tényről egyébként a cserepartnerek is tudtak, ez is aggálytalanul megállapítható.

A 220. §.

(3) A képviselő nem járhat el, ha a szemben álló vagy ellentétesen érdekelt fél ő maga vagy olyan személy, akit ugyancsak ő képvisel. Ha a képviselő jogi személy, a képviselt kifejezett engedélye alapján érdekellentét esetében is eljárhat.

Az I.r. alperes, aki meghatalmazottként eljár a 2014-02-17. napján történt szerződéskötésnél nyilvánvalóan az ingatlan illetőség értékesítésének a szándékával járt el.

Aggálytalanul megállapítható a személyes meghallgatás során, hogy a felperesnek vételi szándéka volt, ezt valamennyi szerződő fél tudta.

Az I. r. alperes a jogügyletben ellentétesen érdekelt fél volt, így nyilvánvalóan az 1959. évi IV. törvény /3/ bek. szerinti tilalom fennállt, és ez eljárásának jogellenességét eredményezi.

Az 1959. évi IV. törvény

222. § Képviseleti jogot – a törvényen, a hatósági rendelkezésen és az alapszabályon alapuló képviseleten felül – a képviselőhöz, a másik félhez vagy az érdekelt hatósághoz intézett nyilatkozattal (meghatalmazás) lehet létesíteni.

223. § (1) A meghatalmazáshoz olyan alakszerűségek szükségesek, amelyeket jogszabály a meghatalmazás alapján kötendő szerződésre előír. Az általános meghatalmazás csak írásban érvényes.

(2) A meghatalmazás eltérő kikötés hiányában visszavonásig érvényes; visszavonása jóhiszemű harmadik személy irányában csak akkor hatályos, ha azt vele közölték. A visszavonás jogáról érvényesen nem lehet lemondani.

A perben a felperesi álláspont szerint vizsgálni kellett volna, hogy a meghatalmazás, amely alapján az I.r. alperes eljárás visszavonásra került-e, az írásbeli alakítás mellőzésével.

A 223. §. /3/ bek. nem szabályozza a visszavonás alakítását kifejezetten.

Nyilvánvaló, hogy a 223. §. /1/ bek. alapján a meghatalmazás csak írásban adható 365. §. /3/ bek-re figyelemmel.

A szerződés alakítására vonatkozóan a megszűnés és a felbontással kapcsolatban az akkor hatályos törvény az alábbiak szerint rendelkezik:

218. § (1) Ha jogszabály vagy megállapodás írásbeli alakot rendel, legalább a szerződés lényeges tartalmát írásba kell foglalni.

(2) Ha az írásbeli alakot jogszabály rendeli, és a szerződő fél nem tud vagy nem képes írni, a szerződés érvényességéhez közokirat vagy teljes bizonyító erejű magánokirat szükséges.

(3) Ha jogszabály vagy a felek megállapodása a szerződés érvényességét megszabott alakhoz köti, az ilyen alakban kötött szerződés megszüntetése vagy felbontása is csak a megszabott alakban érvényes. A szerződésnek a megszabott alak mellőzésével történt megszüntetése vagy felbontása is érvényes, ha az annak megfelelő tényleges állapot a felek egyező akaratából létrejött.

A /3/ bek. alapján álláspontom szerint ráutaló magatartással visszavonható a meghatalmazás még az ingatlanra vonatkozó jognyilatkozatra feljogosító meghatalmazás esetén is.

Önmagában az a nyilatkozat, hogy a felperes vételi szándékot jelentett be álláspontom szerint tartalmát tekintve úgy értelmezhető, hogy az eladási szándékát kifejező meghatalmazást visszavonta. A két szándék nyilvánvalóan egymást kizárja.

Arra figyelemmel, hogy egyoldalú jognyilatkozatról van szó, elég a meghatalmazó akaratának a kifejezésre juttatása, akár írásban, akár szóban akár ráutaló magatartással.

A 207. §. /1/ bek. szabályozza a szerződési nyilatkozatnak az értelmezését, amely kifejezetten előírja, hogy a **A szerződési nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett.**

Amennyiben a felperes kifejezte a vételi szándékát, abból nyilvánvalóan következik, hogy értékesítési szándéka nem állt fenn.

A szerződés az 1959. évi IV. Törvény

205. §²²⁶ (1) A szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre.

Ezen a szabály szerint a szerződés akkor jön létre, ha a felek akarata egybehangzó, nevezetesen a felperes és az alperesek akarata egybehangzó.

A képviselőnek erre figyelemmel az általa képviselt személy akaratát kell közvetítenie, azt kell kifejeznie, és ennek megfelelően kell nyilatkoznia, és eljárnia a szerződés megkötése során.

A Szegeden 2014-02-17. napján létrejött szerződés azonban nem a felperes, hanem a képviselő, az I.r. alperes akarata szerint jött létre. A képviselő a saját akaratát nyilvánította ki a szerződés megkötése során, és nem az általa képviselt személy akaratát, amely ellentétes volt a képviselő akaratával.

Az 1959. évi IV. törvény

200. § (2)²²² Semmis az a szerződés, amely jogszabályba ütközik, vagy amelyet jogszabály megkerülésével kötöttek, kivéve ha ahhoz a jogszabály más jogkövetkezményt fűz. Semmis a szerződés akkor is, ha nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközik.

Elsődlegesen álláspontom szerint semmis a szerződés, mert a fent kifejtettek alapján az ott megjelölt jogszabályokba ütközik.

Álláspontom szerint az ügy szempontjából ez a körülmény irreleváns, az a lényeg, hogy kifejezésre juttatta a felperes a szándékát, hogy nem kívánja értékesíteni az illetőségét, hanem ellenkezőleg további illetőséget kíván megszerezni.

A felperesi álláspont szerint az első fokú bíróság eljárási szabályt is sértett, és az ítélet indokolási kötelezettségének sem tett maradéktalanul eleget.

Ezen fellebbezési indokot is figyelmen kívül hagyta a Szegedi Törvényszék.

A Pp. 3. §. /3/ bek. szerint A bíróság köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni.

Álláspontom szerint a 14. jegyzőkönyvbe foglalt a Pp. /3/ §.-ra történt tájékoztatás nem meríti ki a /3/ bek.-ben foglaltakat, annak nem felelnek meg.

Nem tartalmazza milyen tényeket kell bizonyítani, és mi ezen bizonyítás elmaradásának a jogkövetkezménye.

A tárgyalás berekesztésére történt figyelmeztetés után a felperesi képviselő előadta, hogy „további bizonyítási indítvány nincsen”. Ebből azonban az is következik, hogy a korábban előterjesztett bizonyítási indítványokat nem vonta vissza, ezeket az első

jutott az álláspontom szerint jogszerűtlenül általuk kifogásolt hiányosság a meghatalmazás visszavonásával kapcsolatban.

A fent leírtak egyértelműen alátámasztják, hogy a bíróság megsértette felperes tisztességes eljáráshoz való alkotmányos jogát.

Alkotmányjogi panasz indítványom hiánypótlása a törvényes határidőben, az Abtv. 30.§ (2) bekezdése szerint nyújtom be.

Nyilatkozom, hogy az indítványban, illetőleg a csatolt mellékletekben szereplő adataim kezeléséhez, illetőleg a határozat kapcsán történő nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

Az eljárás az ABtv. 54.§ (I) bekezdése alapján illetékmentes.

Szeged, 2017-04-27

Tisztelettel:

Papp-Takács Gergő